

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM CHAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

CARMINA ANACREONTEA

EDIDIT
M. L. WEST

B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1984

Sächsische

58 8°

4812

Landesbibl.

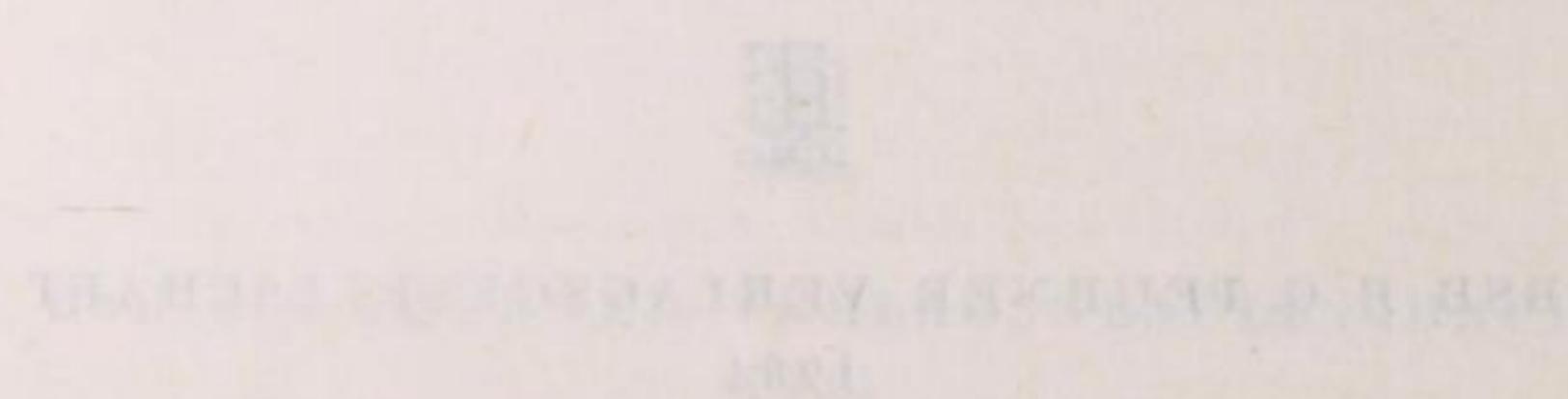

БИОЛОГИЧЕСКАЯ
ХАРАКТЕРИСТИКА
СВОЙСТВА
СВОБОДНОГО ОКСИДА ЦИНКА

МАРТИН ЛОРЕНЦ

ИЗДАНИЕ
СОВЕТСКОГО
АКАДЕМИЧЕСКОГО
ИЗДАТЕЛЬСТВА
ПО АВТОРСКОМУ ПРАВУ

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1984

CARMINA ANACREONTEA

EDIDIT

MARTIN L. WEST

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1984

BIBLIOTHECAE TEUBNERIANAE

HVIVS TEMPORIS

REDACTOR: GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN

Sächsische
Landesbibliothek
16. III 1984
Dresden

P

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1984

1. Auflage

VLN 294/375/15/84 · LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig,

Betrieb der ausgezeichneten Qualitätsarbeit, III/18/97

Bestell-Nr. 666 177 9

02850

*ANAKΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΙΟΥ ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΑ
HMIAAMBIA*

1 (1 v.)

Ἀνακρέων ἵδων με
δ Τήιος μελωιδός
(ὅναρ λέγω) προσεῖπεν·
κάγῳ δραμῶν πρὸς αὐτόν
περιπλάκην φιλήσας.
γέρων μὲν ἦν, καλὸς δέ,
καλὸς δὲ καὶ φίλευνος·
τὸ χεῖλος ὥζεν οἴνον·
τρέμοντα δ' αὐτὸν ἥδη
Ἐρως ἔχειραγώγει.
δ δ' ἐξελῶν καρήνον
ἔμοι στέφος δίδωσι·
τὸ δ' ὅζεν Ἀνακρέοντος.
ἔγῳ δ' δ μωρὸς ἄρας
ἔδησάμην μετώπωι·
καὶ δῆθεν ἄχοι καὶ τῦν
ἔρωτος οὐ πέπανμαι.

5

10

15

2 (2 B.)

Λότε μοι λύρην Όμήρου
 φονίης ἄνευθε χορδῆς·
 φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
 φέρε μοι νόμους κεράσσας,
 μεθύων ὅπως χορεύσω,
 ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης
 μετὰ βαρβίτων ἀείδων
 τὸ παροίνιον βοήσω·
 δότε μοι λύρην Όμήρου
 φονίης ἄνευθε χορδῆς.
 10

3 (2 B. B.)

Άγε, ζωγράφων ἄριστε,
 λυρικῆς ἄκουε Μούσης
 <* * * * *
     * * * * *>
 γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
 ἵλαράς τε καὶ γελώσας·
 ὁ δὲ κηρὸς ἀν δύναιτο,
 γράφε καὶ νόμους φιλούντων.
 φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι
 ἐτεροπνόους ἐναύλους
 <* * * * *>
 5
 3
 4

ANACREONTEA 4

4 (3 v.)

(i)

*Tὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἡφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίας μὲν οὐχί·
τί γὰρ μάχαισι κάμοι;
ποτίζοιν δὲ κοῖλον
ὅσον δύνηι βάθυνον.
καὶ μὴ ποίει κατ' αὐτό
μήτ' ἄστρα μήτ' Ἀμάξας,
<μὴ στυγνὸν Ὡρίωνα·>
τί Πλειάδων μέλει μοι,
τί δ' ἀστέρος Βοώτεω;
ποίησον ἀμπέλους μοι,
καὶ βότρυνας κατ' αὐτῶν,
<ποίει δὲ ληρὸν οἴνον,>
καὶ χρυσέονς πατοῦντας
διοῦ καλῶι Λαίωι
Ἐρωτα καὶ Βάθυλλον.*

(ii)

*Tὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἡφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίαν μὲν οὐχί·
ποτίζοιν δὲ κοῖλον
ὅσον δύνηι βάθυνον.
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ
μήτ' ἄστρα μήτ' Ἀμάξας,
μὴ στυγνὸν Ὡρίωνα,
ἄλλ' ἀμπέλους χλοώσας
καὶ βότρυνας γελῶντας
σὺν τῷ καλῶι Λαίωι.*

(iii)

*Tὸν ἄργυρον τορεύων
Ἡφαιστέ μοι ποίησον*

5

πανοπλίαν μὲν οὐχί·
 τί γὰρ μάχαισι κάμοι;
 ποτήριον δὲ κοῖλον
 ὅσον δύνηι βαθύνας.
 ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ
 μῆτ' ἄστρα μῆτ' Ἄμαξαν,
 μὴ στυγνὸν Ὡρίωνα·
 τί Πλειάδων μέλει μοι,
 τί γὰρ καλοῦ Βοώτου;
 ποίησον ἀμπέλους μοι,
 καὶ βότρωνας κατ' αὐτῶν,
 καὶ Μαινάδας τρυγώσας·
 ποίει δὲ ληνὸν οἴνον
 ληνοβάτας πατοῦντας
 τοὺς Σατύρους γελῶντας
 καὶ χρυσέονς Ἐρωτας
 καὶ Κυθέρην γελῶσαν
 διμοῦ καλῶι Λαιάιι.
 {Ἐρωτα κάφροδίτην.}

10

15

20

5 (4 B.)

5

10

Καλλιτέχνα, τόρευσον
 ἔαρος κύπελλον ἥδη·
 τὰ πρῶτ' ἡμῖν τὰ τερπνά
 ρόδα φέρονταν ὥρην.
 ἀργύρεον δ' ἀπλώσας
 ποτὸν ποίει μοι τερπνόν·
 τῶν τελετῶν, παραινῶ,
 μὴ ξένον μοι τορεύσῃς,
 μὴ φευκτὸν ἴστόρημα·
 μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον,

4

15

Bάκχον Εύιον ἡμῖν.
 μύστις νάματος ἦτι Κύπρις
 ύμεναιόνυς κροτοῦσα·
 χάρασσ' Ἔρωτας ἀνόπλους
 καὶ Χάριτας γελώσας
 ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον
 εὐβότρονον κομῶσαν·
 σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς
 τὰν μη τὸ Φοῖβος ἀθύρῃ.

6 (5 v.)

5

Στέφος πλέκων ποτ' εὔρον
 ἐν τοῖς δόδοις Ἔρωτα,
 καὶ τῶν πτερῶν κατασχών
 ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον,
 λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν·
 καὶ τῦν ἔσω μελῶν μου
 πτεροῖσι γαργαλίζει.

7 (6 v.)

5

Λέγοντιν αἱ γυναικες·
 Ἀνάκρεον, γέρων εἰ·
 λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει
 κόμας μὲν οὐκέτ' οὖσας,
 ψιλὸν δέ σεν μέτωπον·
 ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μέν,
 εἴτ' εἰσὶν εἴτ' ἀπῆλθον,

ANACREONTEA 7-9

10

οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
ώς τῷ γέροντι μᾶλλον
πρέπει τὸ τερπνὰ παιζεῖν,
ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

8 (7 B.)

5

10

15

Oĩ μοι μέλει τὰ Γύγεω
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος,
οὐδ' εἶλέ πώ με ζῆλος,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
έμοὶ μέλει μύροισιν
καταβρέχειν ὑπήρην,
έμοὶ μέλει ὁόδοισιν
καταστέφειν κάρηνα·
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
ώς οὖν ἔτ' εῦδι' ἔστιν,
καὶ πῖνε καὶ κύβενε
καὶ σπένδε τῷ Λαϊσι,
μὴ νοῦσος ἦν τις ἔλθῃ
λέγηι σε μηδὲ πίνειν.

9 (8 B.)

Ἄφες με, τοὺς θεούς σοι,
πιεῖν, πιεῖν ἀμνστί·

ANACREONTEA 9-10

θέλω, θέλω μανῆναι.

5   ἐμαίνετ' Ἀλκμέων τε
χὼ λευκόπους Όρέστης
τὰς μητέρας κτανόντες·

      έγὼ δὲ μηδένα κτάς,
πιὼν δ' ἐρυθρὸν οἴνον
θέλω, θέλω μανῆναι.

10   ἐμαίνετ' Ἡρακλῆς πρὸν,
δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
καὶ τόξον Ἰφίτειον·

15   ἐμαίνετο πρὸν Αἴας,
μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
τὴν Ἐκτορος μάχαιραν·

      έγὼ δ' ἔχων κύπελλον
καὶ στέμμα τοῦτο χαίτης
{οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,}
θέλω, θέλω μανῆναι.

10 (9 B.)

Tί σοι θέλεις ποιήσω,
τί σοι, τλάλεν τ χελιδόν;
τὰ ταρσά σεν τὰ κοῦφα

5

10

θέλεις λαβὼν ψαλίξω,
 ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σεν
 τὴν γλῶσσαν, ὡς δὲ Τηρεύς
 ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
 τί μεν καλῶν δνείρων
 ὑπορθρίαισι φωναῖς
 ἀφήρπασας Βάθυλλον;

11 (10 B.)

5

10

15

"Ἐρωτα κήρυνόν τις
 νεηγίης ἐπώλει.
 ἐγὼ δέ οἱ παραστάς
 πόσον θέλεις" ἔφην "σοι
 τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;"
 δο δ' εἶπε δωριάζων
 "λάβ" αὐτὸν ὁππόσον λῆις.
 δπως <δ> ἂν ἐκμάθηις πᾶν,
 οὐκ εἰμὶ κηροτέχνας,
 ἀλλ' οὐθέλω συνοικεῖν
 "Ἐρωτι παντορέκται."
 "δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
 δραχμῆς, καλὸν σύνευνον."
 "Ἐρως, σὺ δ' εὐθέως με
 πύρωσον· εἰ δὲ μή, σύ
 κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

12 (11 v.)

*Oi μὲν καλὴν Κυβήβην
τὸν ἡμίθηλον Ἀττιν
ἐν οὐρεσιν βοῶντα
λέγουσιν ἐκμανῆται.*

5 *οἵ δὲ Κλάρον παρ' ὅχθαις
δαφνηφόροιο Φοίβον
λάλον πιόντες ὕδωρ
μεμηνότες βοῶσιν.*

10 *ἐγὼ δὲ τοῦ Αναίον
καὶ τοῦ μύρον κορεσθεὶς
καὶ τῆς ἐμῆς ἔταιρης
θέλω, θέλω μανῆται.*

13 (12 v.)

{θέλω, θέλω φιλῆσαι.}
*Ἐπειθ' Ἐρως φιλεῖν με·
ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
ἄβονλον οὐκ ἐπείσθην.*

5 *δ δ' εὐθὺν τόξον ἄρας
καὶ χρυσέην φαρέτρην
μάχηι με προνκαλεῖτο·
κάγῳ λαβὼν ἐπ' ὕμων
θώρηχ' ὅπως Αχιλλεύς
καὶ δοῦρα καὶ βοείην
ἔμαρνάμην Ἐρωτι.
ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφενγον·
ώς δ' οὐκέτ' εἰχ' ὀιστούς,*

15

ησχαλλεν, εἰτ' ἔαντόν
 ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον·
 μέσος δὲ καρδίης μεν
 ἔδυνε καὶ μ' ἐλυσεν.
 μάτην δ' ἔχω βοείην·
 τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
 μάχης ἔσω μ' ἔχούσης;

20

14 (13 B.)

5

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
 ἐπίστασαι κατειπεῖν,
 εἰ κύματ' οἴδας εύρεῖν
 τὰ τῆς ὄλης θαλάσσης,
 σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
 μόνον ποῶ λογιστήν.
 πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
 ἐρωτας εἴκοσιν θές
 καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους.
 ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
 θὲς ὁρμαθοὺς ἐρώτων·
 Ἀχαΐης γάρ ἔστιν,
 ὅπου καλαὶ γυναικες.
 τίθει δὲ Λεσβίους μοι
 καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων
 καὶ Καρίης Ῥόδου τε

10

15

ANACREONTEA 14–15

20

δισχιλίους ἔρωτας.
τί φήις; ἄγει καρωθείς;
οὖπω Σύρονς ἔλεξα,
οὖπω πόθονς Κανώβου,
οὐ τῆς ἀπαντ' ἔχουσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσσιν
Ἔρως ἐποργιάζει.
τί δ' οὐ θέλεις ἀριθμεῖν
καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός,
τῶν Βακτρίων τε κινδῶν
ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

25

15 (14 v.)

5

Ἐρασμίη πέλεια,
πόθεν, πόθεν πέτασαι;
πόθεν μύρων τοσούτων
ἐπ' ἡέρος θέουσα
πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
τίς εἶ, τί σοι μέλει δέ;
Ἄνακρέων μ' ἔπειμψε
πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον
τὸν ἀρτὶ τῶν ἀπάντων
κρατοῦντα καὶ τυράννων.
10 πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη
λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον
ἔγὼ δ' Ἄνακρέοντι
διακονῶ τοσαῦτα·
καὶ νῦν, δρᾶις, ἐκείνον

10

15

ἐπιστολὰς κομίζω.
 καὶ φησιν εὐθέως με
 ἐλευθέρην ποιήσειν·
 ἐγὼ δέ, κὴν ἀφῆι με,
 δούλη μενῶ παρ' αὐτῶι.
 τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
 ὅρη τε καὶ κατ' ἀγρούς
 καὶ δένδρεσιν καθίζειν
 φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
 τὰ νῦν ἔδω μὲν ἄρτον
 ἀφαρπάσασα χειρῶν
 Ανακρέοντος αὐτοῦ,
 πιεῖν δέ μοι δίδωσι
 τὸν οἶνον δν προπίνει,
 πιοῦσα δ' ἀγχορεύω
 καὶ δεσπότην κρέκοντα
 πτεροῖσι συγκαλύπτω·
 κοιμωμένου δ' ἐπ' αὐτῶι
 τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
 ἔχεις ἀπαντ' ἀπελθε·
 λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
 ἀνθρωπε, καὶ κορώης.
■

16 (15 B.)

Άγε, ζωγράφων ἄριστε,
 {γράφε, ζωγράφων ἄριστε,}
 Ροδίης κοίρανε τέχνης,
 ἀπεοῦσαν, ὡς ἀν εἴπω,

5 γράφε τὴν ἐμὴν ἔταιόην.
 γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
 ἀπαλάς τε καὶ μελαίνας·
 δὸς κηρὸς ἀν δύνηται,
 γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
 10 γράφε δὲ ἐξ ὅλης παρειῆς
 ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις
 ἐλεφάντινον μέτωπον.
 τὸ μεσόφρονον δὲ μή μοι
 διάκοπτε μήτε μίσγε,
 ἐχέτω δὲ, ὅπως ἐκείνη,
 τὸ λεληθότως σύνοφρον
 βλεφάρων ἵτυν χελαινήν.
 τὸ δὲ βλέμμα τὴν ἀληθῶς
 ἀπὸ τοῦ πνοὸς ποίησον,
 ἄμα γλαυκὸν ὡς Αἰθήρης,
 ἄμα δὲ ύγρὸν ὡς Κυθήρης.
 γράφε δῆτα καὶ παρειάς
 δόδα τῷ γάλακτι μίξας·
 γράφε χεῖλος οὐαὶ Πειθοῦς,
 20 προκαλούμενον φίλημα.
 τρυφεροῦ δὲ ἔσω γενείον
 περὶ λυγδίνωι τραχήλωι

30

Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
 στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτῆρ
 ὑποπορφύροισι πέπλοις,
 διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
 ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
 ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν·
 τάχα κηρεὶ καὶ λαλήσεις.

17 (16 B.)

5

10

Γράφε μοι Βάθυλλον οὗτο
 τὸν ἔταιρον ως διδάσκω·
 λιπαρὰς κόμας ποίησον,
 τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
 τὰ δὲ ἐξ ἄκρον ἥλιώσας·
 ἔλικας δὲ ἐλευθέρους μοι
 πλοκάμων ἄτακτα συνθείς
 ἄφες ως θέλωσι κεῖσθαι.
 ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
 στεφέτω μέτωπον ὁφρῦς
 κναυωτέρη δρακόντων.
 μέλαν δύμα γοργὸν ἔστω,

15

κεκερασμένον γαλήνηι,
 τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἔλκον,
 τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,
 ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
 τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.

20

ὅδεην δ' ὅποια μῆλον
 χροῖην ποίει παρειήν·
 ἐρύθημα δ' ὡς ἀν Αἰδοῦς
 δύνασαι βαλεῖν ποίησον.
 τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἴδα
 τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις
 ἀπαλόν, γέμον τε Πειθοῦς·
 τὸ δὲ πᾶν δὲ κηρὸς αὐτός
 ἔχετω λαλῶν σιωπῆι.

25

μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω
 τὸν Άδωνιδος παρελθών
 ἐλεφάντιος τράχηλος.
 μεταμάζιον δὲ ποίει
 διδύμας τε χεῖρας Ερμοῦ,
 Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
 Διονυσίηγ δὲ νηδύν·
 ἀπαλῶν δ' ὑπερθε μηρῶν,
 μαλερὸν τὸ πῦρ ἔχόντων,
 ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ
 Παφίην θέλουσαν ἥδη.
 φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,

30

35

-10

ὅτι μὴ τὰ ρῶτα δεῖξαι
δύνασαι· τὰ δὲ ἦν ἀμείνω.
τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
λάβε μισθὸν ὅσσον εἴπης,
τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
καθελὼν ποίει Βάθυλλον·
ἦν δὲ ἐς Σάμον ποτὲ ἔλθης,
γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

18 (17. 18 B.)

37

10

15

Δότε μοι, δότ' ὁ γυναικες
Βρομίον πιεῖν ἀμυστί·
ἀπὸ καύματος γὰρ ἥδη
προδοθεὶς ἀναστενάζω·
δότε δ' ἀνθέων, ἐλίνου·
στεφάνους δότ' οἵς πυκάζω
τὰ μέτωπά μου, πικαίει.
τὸ δὲ καῦμα τῶν ἔρωτων,
κραδίη, τίνι σκεπάζω;
παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλον
καθίσω· καλὸν τὸ δένδρον,
ἀπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας
μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ·
παρὰ δ' αὐτὸν νέρωθε όιζεῖ
πηγὴ ϕέονσα Πειθοῦς.
τίς ἂν οὖν δρῶν παρέλθοι
καταγώγιον τοιοῦτο;

19 (19 v.)

*Ai Moūsai tòv Ἔρωτα
 δίγασαι στεφάνοισι
 τῶι Κάλλει παρέδωκαν·
 καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
 5 ζητεῖ λύτρα φέροντα
 λόσασθαι τὸν Ἔρωτα.
 κἄν λόσηι δέ τις αὐτόν,
 οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ·
 δουλεύειν δεδίδακται.*

20 (20 v.)

*Ἡδυμελῆς Ἀνακρέων,
 ἥδυμελῆς δὲ Σαπφώ·
 Πινδαρικὸν δ' ἔτι μοι μέλος
 συγκεράσας τις ἐγχέοι.
 5 τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ
 καὶ Λιόννυσος ἐλθόν
 καὶ Παφίη λιπαρόχροος
 καντὸς Ἔρως ἀν ἐκπιεῖν.*

21 (21 v.)

*Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
 πίνει δένδρεα δ' αὖ γῆν
 πίνει θάλασσ' ἀναύροντας,
 δ' δέ ἥλιος θάλασσαν,*

5

*τὸν δ' ἥλιον σελήνη·
τί μοι μάχεσθ', ἔταιροι,
καντῶι θέλοντι πίνειν;*

22 (22 B.)

*'Η Ταντάλον ποτ' ἔστη
λίθος Φρυγῶν ἐν ὅχθαις,
καὶ παῖς ποτ' ὅρνις ἔπτη
Πανδίονος χελιδών.*

5

*ἔγὼ δ' ἔσοπτρον εἶην,
ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με·
ἔγὼ χιτῶν γενοίμην,
ὅπως ἀεὶ φορῇς με.*

10

*ὄδωρ θέλω γενέσθαι,
ὅπως σε χρῶτα λούσω·
μύρον, γύραι, γενοίμην,
ὅπως ἐγώ σ' ἀλείψω.*

15

*καὶ τανίη δὲ μασθῶι
καὶ μάργαρον τραχήλωι
καὶ σάνδαλον γενοίμην·
μόνον ποσὶν πάτει με.*

23 (23 B.)

5

*Θέλω λέγειν Ατρείδας,
θέλω δὲ Κάδμον ἄιδειν,
ο βάρβιτος δὲ χορδαῖς
ἔρωτα μοῦνον ἡχεῖ.
ἡμειψα νεῦρα πρώην*

10

καὶ τὴν λύρην ἀπασαν·
 κάγῳ μὲν ἥιδον ἄθλους
 Ἡρακλέους, λύρη δέ
 ἔρωτας ἀντεφώνει.
 χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
 ἥρωες· ἡ λύρη γάρ
 μόνους ἔρωτας ἄιδει.

24 (24 b.)

5

10

Φύσις κέρατα ταύροις,
 ὅπλας δ' ἔδωκεν ἵπποις,
 ποδωκίην λαγωοῖς,
 λέονσι χάσμ' ὁδόντων,
 τοῖς ἴχθύσιν τὸ νηκτόν,
 τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
 τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα·
 γυναιξὶν οὐκέτ' εἰλίχεν.
 τί οὖν; δίδωσι κάλλος
 ἀντ' ἀσπίδων ἀπασῶν,
 ἀντ' ἐγχέων ἀπάντων·
 νικᾶι δὲ καὶ σίδηρον
 καὶ πῦρ καλή τις οὖσα.

25 (25 b.)

Σὺ μέν, φίλη χελιδόν,
 ἐτησίη μολοῦσα

5

θέρει πλέκεις καλιήν,
 χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
 ἦ Νεῖλον ἢ πὲ Μέμφιν.
 "Ερως δ' ἀεὶ πλέκει μεν
 ἐν καρδίῃ καλιήν.
 Πόθος δ' δὲ μὲν πτεροῦται,
 δ δ' ωιόν ἐστιν ἀκμήν,
 δ δ' ἡμίλεπτος ἥδη·
 βοὴ δὲ γίνεται ἀεί
 κεχηρότων νεοττῶν.
 Ἐρωτιδεῖς δὲ μικρούς
 οἱ μείζονες τρέφονται.
 οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
 πάλιν κύουνται ἄλλονς.
 τί μῆχος οὖν γένηται;
 οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
 Ἐρωτας ἐκσοβῆσαι.

10

15

26 (26 A. B.)

5

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
 δ δ' αὖ Φουγῶν ἀντάς,
 ἐγὼ δ' ἐμὰς ἄλώσεις.
 οὐχ ἵππος ὥλεσέν με,
 οὐ πεζός, οὐχὶ νῆες,
 στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
 ἀπ' ὅμμάτων με βάλλων.

27 (26 B. v.)

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
πυρὸς χάραγμ' ἔχουσιν·
καὶ Παρθίονς τις ἄνδρας
ἔγνωρισεν τιάραις·

5   έγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
ἔχουσι γάρ τι λεπτόν
ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

28 (27 A. v.)

Οἱ ἀνὴρ δὲ τῆς Κυνθήρης
παρὰ Λημνίαις καμίνοις
τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
ἐπόει λαβὼν σίδηρον·
ἀκίδας δὲ ἔβαπτε Κύπροις
μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·
οἱ δὲ Ἐρωτοί χολὴν ἔμισγε.
οἱ δὲ Άρης ποτὲ ἐξ ἀντῆς
στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων
βέλος ηὐτέλιξ Ἐρωτοῖς·
οἱ δὲ Ἐρωτοί τόδε ἐστὶν εἶπεν
“βαρύ· πειράσας νοήσεις·
ἔλαβεν βέλεμνον Άρης·
νπεμειδίασε Κύπροις·
οἱ δὲ Άρης ἀναστενάξας
“βαρύ· φησιν, “ἄρον αὐτό·”
οἱ δὲ Ἐρωτοί ἔχοντες αὐτόν φησιν.

29 (27 B. v.)

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
χαλεπώτερον δὲ πάντων
ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.

29 A (27 C. v.)

Γένος οὐδὲν εἰς ἔρωτα·
σοφίη, τρόπος πατεῖται·
μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός
οὗ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες·
πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν·
τὸ δὲ χεῖρον, δλλύμεσθα
διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

10

5

30 (28 B.)

Ἐδόκουν δύαρ τροχάζειν
πτέρυγας φέρων ἐπ' ὅμων,
οἱ δὲ Ἐρως ἔχων μόλιβδον
περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
ἔδίωκε καὶ κίχανεν.

10

τί θέλει δ' ὄναρ τόδ' εἶναι;
 δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
 ἐν ἔρωσί με πλακέντα
 διολισθάνειν μὲν ἄλλους,
 ἐνὶ τῷ δὲ συνδεθῆναι.

5

10

Ὑακινθίνηι με φάρδωι
 χαλεπῶς Ἔρως φαπίζω
 ἐκέλευε συντροχάζειν.
 διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων
 ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
 τροχάοντα τεῖρεν ἰδρώς·
 κραδίη δὲ φινὸς ἄχρις
 ἀνέβαινε, καὶν ἀπέσβην.
 οὐ δ' Ἔρως τὸ μέτωπα σείων τὸ
 ἀπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν·
 "σὺ γὰρ οὐ δύνῃ φιλῆσαι;"

32 (30 B.)

Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις
 ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις

στορέσας θέλω προπίνειν·
ο δ' Ἔρως χιτῶνα δήσας
5 ύπερ αὐχένος παπύρῳ
μέθυ μοι διακονείτω.

5

τροχὸς ἄρματος γὰρ οἴα
βίοτος τρέχει κυλισθείς,
δλίγη δὲ κεισόμεσθα
κόνις ὀστέων λυθέντων.
10 τί σε δεῖ λίθον μνρίζειν;
τί δὲ γῆι χέειν μάταια;
έμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
μύρισον, φόδοις δὲ κρῆτα
15 πύκασον, κάλει δ' ἐταίρην
πρίν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
ὑπὸ νερτέρων χορείας,
σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

10

15

33 (31 v.)

Μεσονυκτίοις ποτ' ὥραις,
στρέφετ' ἦμος Ἄρκτος ἥδη
κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,
μερόπων δὲ φῦλα πάντα

κέαται κόπωι δαμέντα,
 τότ' Ἐρως ἐπισταθείς μεν
 θυρέων ἔκοπτ' ὁχῆας.
 τίς ἔφην ὑδρας ἀράσσει,
 κατά μεν σχίσας ὄνείρους;
 ο δ' Ἐρως ἄνοιγε, φησίν,
 βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι·
 βρέχομαι δὲ κάσέληνον
 κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
 ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
 ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἄψας
 ἀνέωιξα, καὶ βρέφος μέν
 ἐσορῶ φέροντα τόξον
 πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην·
 παρὰ δ' ἵστην καθίξας
 παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ
 ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
 ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
 ο δ' ἐπεὶ κρύος μεθῆκε
 φέρε φησὶ πειράσωμεν
 τόδε τόξον, εἴ τί μοι νῦν
 βλάβεται βραχεῖσα νευρή.
 τανύει δέ, καί με τύπτει
 μέσον ἥπαρ ὥσπερ οἴστρος·
 ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων·
 ξένε δ' εἶπε συγχάρημι·
 κέρας ἀβλαβὲς μένει μοι·
 σὺ δὲ καρδίαν πονήσεις.

34 (32 v.)

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
 ὅτε δευδρέων ἐπ' ἄκρων
 ὀλίγην δρόσον πεπωκώς
 βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις.
 5
 σὰ γάρ ἔστι κεῖνα πάντα,
 ὅπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς
 τὸ κοπόσα τὸ φέρουσιν ὕλαι.
 σὺ δὲ φείδεαι γεωργῶν,
 ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων.
 10
 σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν,
 θέρεος γλυκὺς προφήτης.
 φιλέοντι μέν σε Μοῦσαι,
 φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτός,
 λιγυρὴν δὲ ἔδωκεν οἶμην.
 15
 τὸ δὲ γῆρας οὖ σε τείρει.
 σοφέ, γηγενής, φίλυμνε,
 ἀπαθής, ἀναιμόσαρκε.
 σχεδὸν εἴ θεοῖς ὅμοιος.

35 (33·B.)

"Ερως ποτ' ἐν ϕόδοισι
κοιμωμένην μέλιτταν
οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
τὸν δάκτυλον παταχθείς
τᾶς χειρὸς ὠλόλυξε,
δραμὼν δὲ καὶ πετασθείς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην
‘ὅλωλα, μῆτερ,’ εἶπεν,
‘ὅλωλα κάποθνήσκω·
ὅφις μ’ ἔτυψε μικρός
πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
μέλιτταν οἱ γεωργοί.’
ἄ δ’ εἶπεν· ‘εἰ τὸ κέντρον
πονεῖς τὸ τᾶς μελίττας,
πόσον δοκεῖς πονοῦσιν,
Ἐρως, ὅσους σὺ βάλλεις?’

36 (34 B.)

Ο Πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ
τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς,
ἐκαρτέροντα φυλάττων,
ἴν’ τ’ ασθενεῖν ἐπέλη τ’
λάβηι τι καὶ παρέλθῃ.
εἰ δ’ οὖν μὴ τὸ πρίασθαι
τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
τί καὶ μάτην στεγάζω;

10

{τί καὶ γόους προπέμπω; }
 θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
 τί χρυσὸς ὥφελεῖ με;
 ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
 πιόντι δ' οἶνον ἥδον
 ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
 ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
 τελεῖν τὰς Αφροδίτας.

15

37 (35 b.)

5

Διὰ τυχτὸς ἐγκαθεύδων
 ἀλιπορφύροις τάπησι
 γεγανυμένος Λαϊώι
 ἐδόκονν ἄκροισι ταρσῶν
 δρόμον ὡκὺν ἐκτανύειν
 μετὰ παρθένων ἀθύρων·
 ἐπεκερτόμονν δὲ παῖδες
 ἀπαλότεροι Λαίον,
 δακέθυμά μοι λέγοντες
 διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
 ἐθέλοντι δὲ φιλῆσαι
 φύγον ἐξ ὕπνου μοι πάντες,
 μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
 πάλιν ἥθελον καθεύδειν.

10

38 (36 b.)

Τλαροὶ πίωμεν οἶνον,
 ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον,
 τὸν ἐφενδετὰν χορείας,

5

*τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπάς,
τὸν ὁμότροπον Ἐρώτων,
τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·*

10

*δι᾽ ὅν ἡ Μέθη λοχεύθη,
δι᾽ ὅν ἡ Χάρις ἐτέχθη,
δι᾽ ὅν ἀμπαύεται Λύπα,
δι᾽ ὅν εὐνάζεται Άντια.*

15

*τὸ μὲν οὖν πῶμα κερασθέν
ἀπαλοὶ φέρονται παῖδες,
τὸ δὲ ἄχος πέφευγε μιχθέν
ἀνεμοστρόφοι θυέλληι.*

20

*τὸ μὲν οὖν πῶμα λάβωμεν,
τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
τί γάρ ἐστί σοι <τὸ> κέρδος
οδυνωμένωι μερίμναις;*

25

*πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
οὐ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
μεθύων θέλω χορεύειν
μεμνοισμένος τε παίζειν
< * * * * >*

*μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν
μελέτω δὲ τοῖς θέλονσι,
ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.*

*Ἴλαροὶ πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.*

39 (37 B.)

*Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
φιλῶ νέον χορευτάν·*

5
 ἀν δ' ὁ γέρων χορεύῃ,
 τρίχας γέρων μέν ἔστιν,
 τὰς δὲ φρένας νεάζει.

40 (38 B.)

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτύχθη
 βιότου τρίβον ὄδεύειν,
 χρόνον ἔγνων δν παρῆλθον,
 δν δ' ἔχω δραμεῖν οὐκ οἶδα.
 5
 †μέθετέ με φροντίδες · †
 μηδέν μοι χῦμιν ἔστω.
 πρὸν ἐμὲ φθάσηι τὸ τέλος,
 παίξω, γελάσω, χορεύσω
 μετὰ τοῦ καλοῦ Λαυάον.

41 (39 B.)

5
 Η καλόν ἔστι βαδίζειν
 ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
 ὅπου λεπτὸς ἥδυτάτην
 ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,
 κλῆμά τε Βάκχιον ἴδεῖν
 χύπὸ τὰ πέταλα δῦναι
 ἀπαλήν παῖδα κατέχων
 Κύπρῳ δλην πνέονσαν.

42 (40 v.)

Ποθέω μὲν Διογύσον
φιλοπαίγμονος χορείας,
φιλέω δ' ὅταν ἐφήβον
μετὰ συμπότου λνρίζω.

5 στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας
μετὰ παρθένων ἀθύρειν
φιλέω μάλιστα πάντων.

φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ.
10 {φθόνον οὐκ οἶδα δαικτόν.}
φιλολοιδόροι γλώττης
ἐφνγον βέλεμνα κοῦφα·
στυγέω μάχας παροίνονς.

15 πολυκώμους κατὰ δαῖτας
νεοθηλέσιν ἄμα κούραις
ὑπὸ βαρβίτωι χορεύων
βίον ἥσυχον φεροίμην.

43 (41 v.)

Στεφάνονς μὲν κροτάφοισι
ὅδινονς συναρμόσαντες
μεθύσωμεν ἀβρὰ γελῶντες.
5 ὑπὸ βαρβίτωι δὲ κούρα
κατακίσσοισι βρέμοντας
πλοκάμοις φέροντα θύρσους
χλιδανόσφυρος χορεύει.

10

ἀβροχαίτας δ' ἄμα κοῦρος
 στομάτων ἀδὺ πνεόντων
 κατὰ πηκτίδων ἀθύρει
 προχέων λίγειαν ὅμφαν.
 ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
 μετὰ τοῦ καλοῦ Λαϊὸν
 καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
 τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
 κῶμον μέτεισι χαίρων.

15

44 (42 B.)

5

Τὸ δόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
 μίξωμεν Διονύσῳ·
 τὸ δόδον τὸ καλλίφυλλον
 κροτάφοισιν ἀρμόσαντες
 πίνωμεν ἀβρὰ γελῶντες.
 δόδον ὡ φέριστον ἄνθος,
 δόδον εἴαρος μέλημα,
 {δόδα καὶ θεοῖσι τερπνά,}
 δόδον ὦι παῖς ὁ Κυθήρης
 στέφεται καλοὺς ἴούλους
 Χαρίτεσσι συγχορεύων·

10

15

στέψον οὖν με, καὶ λνρίξω
 παρὰ σοῖς Διόνυσε σηκοῖς
 μετὰ κούρης βαθυκόλπου
 δοδίνοισι στεφανίσκοις
 πεπυκασμένος χορεύσω.

45 (43 B.)

Οταν πίνω τὸν οἶνον,
εῦδονσιν αἱ μέριμναι.
τί μοι πόνον, τί μοι γόνον,
τί μοι μέλει μεριμνῶν;
θανεῖν με δεῖ, καὶ μὴ θέλω
5 τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
πίωμεν οὖν τὸν οἶνον
τὸν τοῦ καλοῦ Λαγίου·
σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
εῦδονσιν αἱ μέριμναι.

5

10

46 (44 B.)

Ιδε πῶς ἔαρος φανέρτος
Χάριτες ϕόδα βρύνονσιν·
ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
ἀπαλύνεται γαλήνη·
ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾶι
10 οὐδελῶν σκιαὶ δονοῦνται,
τὰ βροτῶν δὲ ἔλαμψεν ἔργα,
τηλαρποῖσι γαῖα προκύπτει,
καρπὸς ἐλαίας τὴν προκύπτει.

5

10

†Βρομίον στέφεται† νῦμα
κατὰ φύλλον †κατακλόνον
καθελων † ἥνθισε καρπός.

47 (45 B.)

Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,
νέων πλέον δὲ πίνω
<* * * * *>
σκῆπτρον ἔχων τὸν ἀσκόν
οὐάρθηξ δ' οὐδέν εστιν.

οὐ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω·
ἔμοὶ κύπελλον ὡς παῖ
μελιχρὸν οἴνον ἥδυν
ἔγκεράσας φόρησον.

ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,
<νέων πλέον δὲ πίνω·>
κᾶν δεήσῃ με χορεύειν,
Σιληνὸν ἐν μέσοισι
μιμούμενος χορεύσω.

5

10

11 a

3

12

48 (46 v.)

Οταν δέ Βάκχος ἔλθῃ,
εῦδονσιν αἱ μέριμναι,
δοκῶ δέ ἔχειν τὰ Κροίσον.
θέλω καλῶς ἀείδειν·
5 κισσοστεφής δὲ κεῖμαι,
πατῶ δέ ἄπαντα θυμῶι.
ὅπλιζ· ἐγὼ δὲ πίνω.
φέρε μοι κύπελλον ὡς παῖ·
μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
10 πολὺ κρείσσον ἢ θανόντα.

49 (47 v.)

Τοῦ Διὸς δέ παῖς δέ Βάκχος,
δέ λυσίφρων δέ Λαϊος,
δταν εἰς φρένας τὰς ἐμάς
εἰσέλθῃ μεθυδώτας,
5 διδάσκει με χορεύειν.
ἔχω δέ τι καὶ τερπνόν
δέ τὰς μέθας ἐραστάς·
μετὰ κρότων, μετ' ὠιδᾶς
τέρπει με κάφροδίτα·
10 πάλιν θέλω χορεύειν.

50 (48 B.)

"Οτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
 τότ' ἐμὸν ἥτορ ἵανθέν
 ⟨μέλος⟩ ἄρχεται λυγαίνειν,
 ⟨ἀναβάλλεται δὲ⟩ Μούσας.

5

δῆτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
 ἀπορίπτονται μέριμναι
 πολυφρόντιδές τε βουλαί
 ἐξ ἀλικτύπους ἀήτας.

10

δῆτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
 λυσιπήμων τότε Βάκχος
 πολυνανθέσιν ⟨μ⟩ ἐν αὔραις
 δονέει μέθη γανώσας.

15

δῆτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
 στεφάρους ἄνθεσι πλέξας
 ἐπιθείς τε τῷ καρκίνῳ
 βιότου μέλπω γαλήνην.

20

δῆτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
 μόρωι εὐώδει τέγξας
 δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
 κατέχων, Κύπριν ἀείδω.

δῆτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
 ὅπο κυρτοῖσι κυπέλλοις
 τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώσας
 θιάσωι τέρπομαι κούρων.

25

ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
 τοῦτ' ἔμοὶ μόνῳ τὸ κέρδος,
 τοῦτ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω·
 τὸ θαυεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

51 (49 B.)

Μή με φύγηις δρῶσα
 τὰν πολιὰν ἔθειραν·
 μηδέ, ὅτι σοὶ πάρεστιν
 ἄνθος ἀκμαῖον, τᾶς ἐμᾶς
 ὥρας φίλτρα διώξηις.
 δρα, καν στεφάνοισιν
 ὅπως πρέπει τὰ λευκά
 ρόδοις κρίνα πλακέντα.

52 (50, 1-8 B.)

Tí με τοὺς νόμους διδάσκεις
 καὶ ὅητόρων ἀνάγκας;
 τί δέ μοι λόγων τοσούτων
 τῶν μηδὲν ὀφελούντων;
 μᾶλλον δίδασκε πίνειν
 ἀπαλὸν πῶμα Λαιάον,
 μᾶλλον δίδασκε παιζεῖν
 μετὰ χρυσῆς Αφροδίτης.

52 A (50, 9-13 v.)

Πολιὰ στέφουσι κάραν·
 δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον ὃ παῖ·
 τὴν ψυχήν μον κάρωσον.
 βραχύ με ζῶντα καλύπτεις·
 ὁ θαυμὸν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

5

53 (51 v.)

Οτ’ ἐγὼ τοι νέων ὅμιλον
 ἐσορῶ, πάρεστιν ἥβα.
 τότε δή, τότ’ ἐς χορείην
 δι γέρων ἐγὼ πτεροῦμαι,
 παραμαίνομαι, κυβηβῶ.
 παράδος· θέλω στέφεσθαι·
 πολιὸν δὲ γῆρας ἐκδύεις
 νέος ἐν νέοις χορεύσω.
 Διονυσίης δέ μοί τις
 φερέτω ρώτην ὀπώρης,
 οὐδηὶ γέροντος ἀλκήν
 δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
 δεδαηκότος δὲ πίνειν
 χαριέντως τε μανῆναι.

10

54 (52 v.)

Ο ταῦρος οὗτος ὡς παῖ
δοκεῖ τις εἶναι μοι Ζεύς
φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδωνίαρ γυναικα·
περᾶι δὲ πόντον εὐρύν,
τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς.
οὐκ ἀν δὲ ταῦρος ἄλλος
ἢ ἀγέλης ἐλασθείς
ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος.

5

10

55 (53 v.)

Στεφανηφόρον μετ' ἥρος
μέλομαι δόδον τέρειον
† σὺνεταιρεῖ ἀνξει † μέλπειν.
τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
τόδε καὶ βροτοῖσι χάρμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὕψαις
πολνανθέων Έρώτων,
ἀφροδίσιον τ' ἄθνομα·
τόδε καὶ μέλημα μύθοις

5

10   χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν.
 γλυκὺ καὶ πονοῦντ' ἀγείρειν
 ἐν ἀκανθίαις ἀταρποῖς,
 γλυκὺ δ' αὖ λαβόντα θάλπειν
 μαλακαῖσι χερσί, κοῦφον
 15   προάγοντ' ἔρωτος ἄνθος.
 ἀπορῶ τόδ' αὖ, τί τερπτόν
 θαλίαις τε καὶ τραπέζαις
 Διονυσίαις τ' ἑορταῖς
 δίχα τοῦ ϕόδον γένοιτ' ἄν.
 20   ϕόδοδάκτυλος μὲν Ἡώς,
 ϕόδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
 ϕόδόχρονς δὲ κάφροδίτα
 παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
 τόδε καὶ γοσοῦσιν ἀρκεῖ,
 25   τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
 τόδε καὶ χρόνον βιᾶται·
 χαρίεν ϕόδων δὲ γῆρας
 νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
 φέρε δή, φύσιν λέγωμεν
 30   χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης
 δεδροσωμένην Κυθήρην

35

40

ἐλόχενε πόντος ἀφρῷ,
 πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
 κιρυφῆς ἔδειξεν ὁ Ζεύς,
 φοβερὰν θέαν Όλύμπωι,
 τότε καὶ ϕόδων ἀγητόν
 νέον ἔρνος ἥρθισε χθών,
 πολυδαιδαλον λόχενμα·
 μακάρων θεῶν δὲ ὅμοιον
 ϕόδον ως γένοιτο, νέκταρ
 ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
 ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
 φυτὸν ἀμβροτον Λαϊος.

56 (54 B.)

5

10

Ο τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ,
 νέον ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
 καλὸν ἐν πότοις χορευτίρ
 τελέων θεὸς κατῆλθε,
 ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
 πόθον ἀστονον κομίζων,
 γόνον ἀμπέλον, τὸν οἶνον,
 πεπεδημένον δπώραις
 ἐπὶ κλημάτων φυλάττειν,
 ἵν' ὅταν τέμωσι βότρυν
 ἄνοσοι μένωσι πάντες,
 ἄνοσοι δέμας θεητόν,
 ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν
 ἐς ἔτους φανέντος ἄλλον.

57 (55 B.)

Ἄρα τίς τόρευσε πόντον;
 Ἄρα τίς μαρεῖσα τέχνα
 ἀνέζενε κῦμα δίσκωι;
 ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης
 Ἄρα τίς ὑπερθε λευκάν
 ἀπαλὰν χάραξε Κύπριν
 νόος ἐς θεοὺς ἀερθείς,
 μακάρων φύσιος ἀρχάν;
 ὁ δέ νιν ἔδειξε γνυμάν,
 ὅσα μὴ θέμις δ' ὀρᾶσθαι
 μόνα κύμασιν καλύπτει.
 ἀλαλημένα δ' ἐπ' αὐτά
 βρόνον ὥς, ὑπερθε λευκᾶς
 ἀπαλόχροον γαλήρας
 δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
 ὄρθιογ πάροιθεν ἔλκει·
 ὁδέων δ' ὑπερθε μαζῶν,
 ἀπαλῆς ἔνερθε δειρῆς,
 μέγα κῦμα ποῶτα τέμνει
 μέσον αὖλακος δὲ Κύπρις
 κρίνον ὥς ἵοις ἐλιχθέν

25

διαφαίνεται γαλήρας.
 τύπερδόγύρωι τ δ' ὄχοῦνται
 ἐπὶ δελφῖσι χορευταῖς
 δολερὸν νόον μετοίσων
 "Ερος Ἰμερος γελῶν τε,
 χορὸς ἵχθυνων τε κυρτός
 ἐπὶ κυμάτων κυβιστᾶι
 Παφίης τε σῶμα παίζει
 ἵνα νήχεται γελῶσα.

30

58 (56 B.)

5

10

Ο δραπέτας δ Χρυσός
 ὅταν με φεύγῃ κραιπνοῖς
 διηγέμοις τε ταρσοῖς
 (ἀεὶ δ', ἀεί με φεύγει),
 οὐ μιν διώκω· τίς γάρ
 μισοῦν θέλει τι θηρᾶγ;
 ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθείς
 τῷ δραπέται τῷ Χρυσῷ
 ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις
 φέρειν ἔδωκα λύπας,
 λύρην δ' ἐλῶν ἀείδω
 ἐρωτικὰς ἀοιδάς.

15

πάλιν δ' ὅταν με θυμός
ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
ἄφνω προσεῖπ' ὁ δραπέτας
φέρων μέθαν μοι φροντίδον,

20

ἔλών μιν ὡς μεθήμων
λύρης γένιναι λαροῦ.
ἀπιστ', ἀπιστε Χρυσέ,
μάταν δόλοις με θέλγεις:

25

πλέον λύρης σου νεῦρα
πόθους κέκενθεν ἀδεῖς.
σὺ γὰρ δόλων, σύ τοι φθόνων
ἔρωτ' ἔθηκας ἀνδράσιν.

30

λύρη δ' ἄλιπτα παστάδων
φιλαμάτων τε κεδνῶν
πόθων κύπελλα κιρνᾶι.
< * * * * >

ὅταν θέληις δέ, φεύγεις
λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδάν

οὐκ ἀν λίποιμι τυτθόν.

ξείνοις σὺ δ' ἀντὶ Μονσῶν
δολίοις ἀπίστοις ἀνδάνεις
ἐμοὶ δὲ τῷ λυροκτύπῃ

35

*Μοῦσα φρεσὶν πάροικος·
ἀχάν τδέασ τ δρίνοις
αἴγλαν τε λαμπρύνοις τ.*

59 (57 B.)

5

10

15

*Tὸν μελανόχρωτα βότρων
ταλάροις φέροντες ἄνδρες
μετὰ παρθένων ἐπ' ὕμων
<* * * * *>
κατὰ ληνοῦ δὲ βαλόντες
μόνον ἀρσενες πατοῦσιν
σταφυλῆς λύοντες οἶνον,
μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
ἐπιληνίοισιν ὅμνοις,
ἔρατὸν πίθοις ὀρῶντες
νέον ἐσζέοντα Βάκχον.
οὐ ὅταν πίνῃ γεραιός,
τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
πολιὰς τρίχας τινάσσων.
ο δὲ παρθένον λοχήσας
ἔρατὸς νέος <* *
* * *> ἐλνσθείς
ἀπαλὸν δέμας χνθεῖσαν
σκιερῶν ὑπερθε φύλλων,*

20

*βεβαοημένην ἐς ὕπνον.
 ὁ δὲ Ἔρως ἄωρα θέλγων
 < * * * * >
 προδότιν γάμων γενέσθαι.
 ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
 τότε μὴ θέλονσαν ἄγχει·
 μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
 μεθύων ἀτακτα παῖζει.*

25

60 (58, 59 v.)

5

10

*Ἄντα βάρβιτον δονήσω
 (ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
 μελέτη δὲ ἔπεστι) πάντη
 σοφίης λαχὼν ἄωτον.
 ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
 λιγυρὸν μέλος κροαίνων
 Φρονγίωι δύνθμῷ βοήσω,
 ἅτε τις κύκνος Καῦστρον
 ποικίλον πτεροῖσι μέλπων
 ἀνέμον σύναυλος ἡχῆι·
 σὺ δὲ Μοῦσα συγχόρευε.*

11a   *<ερέω Δάφνης τὸν οἴτον·>*
 12   *ιερὸν γάρ ἐστι Φοίβον*
 13   *κιθάρη δάφνη τρίπονς τε.*
 14   *<* * * * **
 15   ** * * * *>*
 16   *τοῦ μὲν ἐκπέφενγα κέντρα*
 17   *λαλέων ἔρωτα Φοίβον,*
 18   *ἀνεμώλιον τὸν οἰστρον.*
 19   *σπόφρων γὰρ ἐστ<έναξεν*
 20   *θεὸν οὐ θέλονσα κούρη*
 b   *γαμέτην ἔχειν· ὁ δὲ Ζεύς*
 c   *ἔλέησ' ἀπωθέσας,*
 21   *φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν,*
 22   *φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπήχθη.*
 23   *ὁ δὲ Φοῖβος τὴν Φοῖβος τὴν*
 24   *κρατέειν κόρην νομίζων,*
 25   *χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον*
 26   *έδοκει τελεῖν Κυθήρην.*
 27   *ἄγε, θυμέ, πῆι μέμηνας*
 28   *μανίην μανεῖς ἀρίστην;*
 29   *τὸ βέλος φέρε κράτυνον,*
 30   *σκοπὸν ως βαλὼν ἀπέλθης*
 31   *ἄφες ως θεοὺς ἐνίκα.*
 32   *τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,*
 33   *τὸν ἀοίδιμον μελιστῆν.*

φιάλην πρόπινε παισίν,
φιάλην λόγων ἐρανήν·
ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
παραμύθιον λαβόντες·
φλογερὸν φυγόντες ἀστρον

* * * * *

FRAGMENTA ANACREONTEORVM VETERVM

in sylloge Palatina non comprehensorum

Fr. 1 (Anacr. 65 b., 28 d., PMG 505(d))

⟨τὸν⟩ Ἐρωτα γὰρ τὸν ἄβρόν
μέλομαι βρύοντα μίτραις
πολνανθέμοις ἀείδειν.
ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης,
ὅδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.

5

Fr. 2 (60 b.)

φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον ὡς παῖ,
μέθυσόν με καὶ κάρωσον·
τὸ ποτήριον λέγει μου
ποδαπόν με δεῖ γενέσθαι.

FRAGMENTA

Fr. 3 (62 b.)

δοκέει κλέειν γὰρ ἥδε,
λαλέειν τις εἰ θελήσῃ.

Fr. 4 (61 b.)

τί με φεύγεις τὸν γέροντα;

X

Hinweise

Signatur	Stok
58. 8° 48 12	Ulo
RS	Bub
	AK 16. 08. —
	Titelaufn. AKB
	73. -8. b

FK 1 Griech. Lit. 76.8. Her

Blo K

四

SWK

Sonderstandort	Signum	Ausleihe- vermerk
		/

58.8°. 4812

SLUB Dresden

2 0489649